

Homeros, *Odyssea* VI. 162-167

Δήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός,
τὴν ὁδόν, ἧ δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι·
ὥς δ' αὐτῶς καὶ κείνο ἰδὼν ἔτεθήπεα θυμῶ,
δήν, ἐπεὶ οὐ πῶ τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης.

Homer, *Odyssey* VI. 162-167

Translated by Murray

Of a truth in Delos once I saw such a thing, a young shoot of a palm springing up beside the altar of Apollo—for thither, too, I went, and much people followed with me, [165] on that journey on which evil woes were to be my portion;—even so, when I saw that, I marvelled long at heart, for never yet did such a tree spring up from the earth.

Homeros, *Odysseia* VI. 162-167

přeložil Otmar Vaňorný

Jenom jsem na Délu kdys blíž Foibova oltáře spatřil
palmový mladý strůmek, jak ze země vyrůstá vzhůru.
neboť i tam jsem přišel, a množství lidu šlo se mnou
na cestě té, z níž tolik mi běd pak vzerjíti mělo.
Tam jsem právě tak stál jako ztrnulý, když jsem jej spatřil,
dlouho, vždyť takový kmen, mním, dosud nevzrostl z půdy.